

Motion till riksdagen 2006/07:Ju203

av **Inger René och Marietta de Pourbaix-Lundin**
(m)

Utvärdering av lagstiftningen om våld mot kvinnor

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en utvärdering av lagen om våld mot kvinnor.

Motivering

Alla är överens om att våld mot kvinnor är ett särskilt allvarligt våldsbrott eftersom brottet ofta utövas av en person som kvinnan har eller har haft en nära relation till. Ansträngningarna har därför varit stora för att på alla sätt beivra dessa brott och att skapa ett tillräckligt skydd för kvinnor och barn. Straffsatserna har höjts och informationen och kunskaperna om våld i nära relationer har ökat hos polis och övrigt rättsväsende. Trots detta kan vi konstatera att lagstiftningen och skyddet inte räcker. Efter avtjänat straff fortsätter mannen ofta att hota, trakassera och misshandla kvinnan och ibland också barnen. De värst utsatta kvinnorna kan få skyddad identitet, men trots detta händer det alltför ofta att mannen lyckas ta sig igenom skyddet. Det kan bero på att vår/lagstiftarens fantasi inte räcker till för att förstå vilka lagändringar som är nödvändiga. I januari 2004 trädde t.ex. en förändring av namnlagen i kraft, som täpper till möjligheten för mannen att via namnlagen hitta sin kvinna. Den förändringen borde ha genomförts betydligt tidigare.

Det kan också bero på att skyddade uppgifter läcker ut av omedvetenhet eller slarv eller som sagt på grund av en otillräcklig lagstiftning. Kvinnan och barnen tvingas då återigen byta bostadsort, skola och arbete. Det är inte svårt att förstå vad det kan betyda inte minst när det gäller att rycka upp barn från skola och kamratkrets för att börja på nytt på okänd ort med nya lärare, nya kamrater och ny miljö. Detta tillkortakommande från samhällets sida kan också komma att förorsaka den enskilda kvinnan stora ekonomiska problem.

Fel! Okänt namn på

Det är lätt att säga att skyddet kring kvinnor och barn som utsätts för våld i nära relationer inte får brista. Men det sker. Därför menar vi att lagen och dess tillämpning bör få en översyn och att regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag till åtgärder där lagstiftningen är otillräcklig.

Stockholm den 23 oktober 2006

Inger René (m)

Marietta de Pourbaix-Lundin (m)